

Простихме се, поклонихме се единъ срѣщу другъ и трѣгнахме на разни страни. Слѣдъ нѣколко минути цѣлиятъ керванъ се изгуби отъ очитѣ ни.

— Гледай ти, какъвъ подлецъ! съ тѣга каза Макъ. Той не е търговецъ, а роботърговецъ. Напада върху селата и зема жителитѣ въ робство. Той лъже, че отива на западъ. На югъ ще иде той.

Макъ още нѣщо страшно говори, ядосва се, вика, плю и дълго нѣщо мърмори, но ние не можаме да му разберемъ.

Най-сетнѣ разбрахме, че Макъ се бои да не иде португалецътъ въ неговото село.

— Не е чудно, може би, че Макъ има право, каза Джекъ. Не навѣтъра този нехранимайко ни разпитва толкова подробно за селата на кралетѣ Мебенго и Джамбея. Не е ли по-добрѣ да извѣстимъ още сега приятелитѣ си за опасността?

— Да, — процеди Питеръ съ дълбока въздишка. Още сега трѣбва да трѣгнемъ, та да изпрѣваримъ разбойническата дружина и да спасимъ селенитѣ на Джамбея, защото може би и самия кралъ ще да падне робъ.

И тъй сбогомъ и довиждане, горили!

### III.

И трѣгнахме да гонимъ или по-добрѣ да прѣваримъ роботърговеца. Трѣбваше да се промѣкнемъ прѣзъ страшни гори, лѣсове, долове и урви. И все на югъ тичахме да достигнемъ владѣнията на краля Джамбея. По пѣтя виждахме на често пожари и опустошения. Това ни показва, какъвъ човѣкъ е билъ проклетия португалецъ. Срѣднахме цѣли села изгорени. Но ние умалѣхме, особено бѣдния Макъ.